

Ținb-istu'

Revistă de opinie, fondată în '94

*Ediție nouă
decembrie 2023*

CNNB-istu'

O publicație creată de elevi, pentru elevi

PROFESOR COORDONATOR

ADRIANA BOGATU

COLECTIVUL DE REDACTIE

EVA-MIHAELA PACEA
ALEXANDRU-CRISTIAN DRĂGĂNICĂ
CODRUT CRISTIAN CARAMARIN
MIHAI CHIROVAN
ZARA IOANA DRAGOMIR
IOANA-ALEXIA COMȘA

ÎN LOC DE CUVÂNT-ÎNAINTE

EVA-MIHAELA PACEA

CLASA A XI-A A

COORDONATOR, PROF. ADRIANA BOGATU

O întrebare frecventă pe care o auzim este: la ce liceu înveți? Mai mult decât atât, ne-am dori să fim întrebați: care sunt pasiunile tale? Indiferent dacă este vorba de literatură, științe, teatru sau chiar robotică, revista CNNB-istu' este dedicată tuturor preocupărilor pe care le au elevii, cu dorința de a-i susține și de a demonstra că ne scriem singuri povestea, fiindcă nu ne dorim să fim doar o parte din succesiunea generațiilor.

De aici, începe și povestea mea despre pasiunea care urma să-mi schimbe cursul firesc al evenimentelor din viață. Am fost “obligați” de doamna dirgintă, într-o oră de informatică, să facem o vizită la Biblioteca Județeană pentru a vedea “cu ce se mănâncă pe acolo” la roboței, iar cuvântul acesta “robotică” se tot învârtea prin capul meu de ceva timp. Vizita mi-a strâns interesul și am continuat să frecventez biblioteca pe parcursul verii. Apoi, domnul bibliotecar mi-a propus să mă înscriu în echipa propriu-zisă, care va participa la First Tech Challenge. Atunci nu aveam nicio idee despre ce vorbește și nici că îmi va deveni în scurt timp mentor. Din acea zi, totul avea să se schimbe.

Percepția mea asupra priorităților luase o întorsătură rapidă, la 180 de grade. Am înțeles ce înseamnă o pasiune, am înțeles cum este să-i dedici tot timpul, am înțeles că după ore în șir de muncă poți face o greșală în 5 secunde care să te coste calificarea la campionat și abia după aceea am înțeles ce înseamnă să ai succes.

Helix activează în cadrul First Tech Challenge (Campionatul de Robotică) încă din 2018.

Pe parcursul a cinci sezoane competiționale, am câștigat numeroase premii la faza națională, fiind prima echipa de Rookies, care a câștigat locul I la categoria Inovație. Suntem cunoscuți și dincolo de granițele țării pentru design-ul ingenios al roboților noștri, însă anul acesta îmi doresc, alături de colegii mei nu doar de echipă, ci și de clasă (Codruț Caramarin și Mihai Chirovan), să spargem tiparele. Este ultimul an pentru noi, cei de a XI-a, în care ne putem implica 101%, deci avem un nou obiectiv: câștigarea campionatului și calificarea la etapa mondială, din Statele Unite. Acestea fiind spuse, tineți-ne pumnii și sper că anul viitor voi scrie despre experiența de la mondiale.

Locul I Innovate Award
FIRST TECH CHALLENGE 2022-2023

TEATRUL, O ALTĂ LUME

IOANA-ALEXIA COMȘA

CLASA A XI-A A

COORDONATOR, PROF. ADRIANA BOGATU

Am știut dintotdeauna că, într-o prietenie bine înrădăcinată, extremele se atrag, pornind de la temperament și până la pasiuni și preocupări. În timp ce colega mea de bancă stătea până târziu în noapte la Biblioteca Județeană, descoperindu-și îndemânarea de a folosi șuruburi, piulițe, șurubelnițe și de a jongla cu linii de cod și limbaje de programare, eu adormeam spre dimineață, învățând replici, compunând scenarii și concepte regizorale sau repetând scene, cântece și coregrafii. Pentru că, asta am făcut de când mă știu (sau, mai bine spus, de când am devenit complet conștientă de existența mea pe acest Pământ, adică acum 12 ani, la vârsta de 5 ani) : *teatru*.

Totul a început atunci când mama mi-a propus să mă înscrie la cursuri de teatru, coordonate de actrițe de la Maria Filotti. O inițiere clasică într-o poveste despre un alt fel de viață. Pentru că teatrul în sine este o cu totul altă lume. Asta urma să aflu anul trecut, după o lungă perioadă de perfecționare, improvizații și spectacole jucate prin țară în cadrul concursurilor pentru copii, când participarea la Festivalul de teatru pentru copii și adolescenți "Bujor Măcrin" s-a soldat cu includerea mea în trupa de mici actori "TMF Junior". O ușă larg deschisă spre oportunități nebănuite.

În vară, s-a ținut un casting pentru un nou spectacol "Scene din viața Mariei Filotti", care îi avea în distribuție pe cei mai mari actori ai teatrului nostru, plus câteva fețe noi, cunoscute, de la București, pe care avusesem ocazia să le văd până atunci, în diferite spectacole. Ar fi de prisos să povestesc experiența castingului, pentru că totul s-a derulat cu viteza unui vis lucid. Tot ce îmi amintesc cu siguranță este sentimentul de confuzie, amestecată cu o bucurie venită din alt univers în momentul în care am aflat că am primit un rol în spectacol și voi împărți scena cu idolii copilăriei mele.

Și cum oportunitățile au continuat să se țină lanț, pe lângă o nouă premieră a unui musical cu TMF Junior, am format o echipă de tineri actori talentați, elevi la CNNB, cu care vom debuta pe scena teatrului cu spectacolul "Gaițele".

De la întâlniri dedicate lecturii textului, lucrul individual, construcția amănunțită a fiecărei scene și șnururi tehnice de lumini și sunet, până la probe de costume, machiajși atmosfera de spectacol, armonia echipei și noile prietenii legate, teatrul mi-a deschis noi perspective și pot spune, cu toată inima, că mi-am găsit pasiunea pe care o voi iubi toată viața.

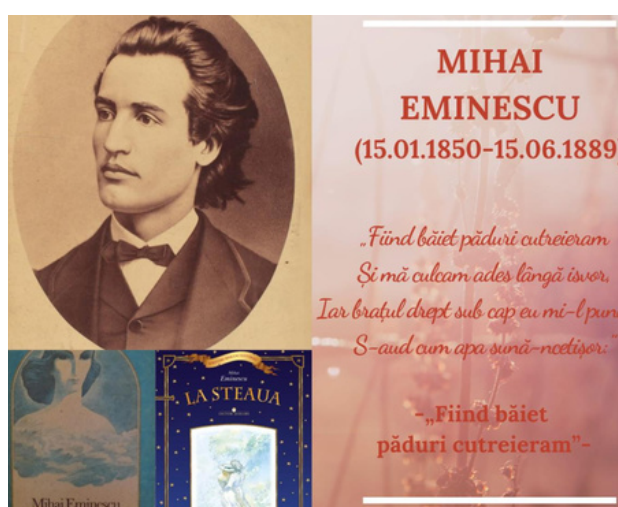

IPOSTAZE LITERARE ȘI ARTISTICE ALE NATURII

ANA MARIA DUDĂU

CLASA A IX-A F

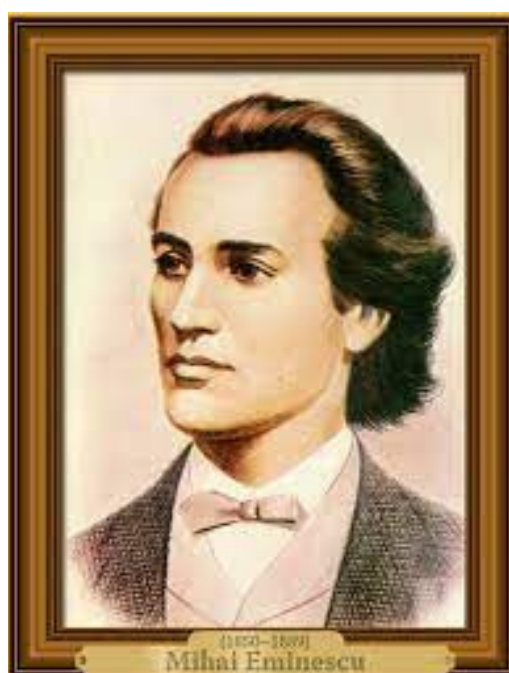
COORDONATOR, PROF. BULGARU-ZLĂVOG ANA MARIA

Natura a fost dintotdeauna o sursă inepuizabilă de inspirație atât în literatură, cât și în alte arte: muzică, pictură, teatru, film etc. Lirica eminesciană fascinează prin imaginarul artistic romantic al cadrului cosmic (steaua, luceafărul, luna) oglindit în cel acvatic, cristalin ("lacul codrilor albastru"), precum și în cel terestru/teluric/vegetal (teiul, floarea albastră, "codrii de aramă", "pădurea de argint").

O idee simbolică este succesiunea anotimpurilor, ipostază plină de naturalețe întâlnită la Eminescu, V.Aleksandri, George Coșbuc etc. și sugerează trecerea timpului (ca în operele muzicale ale lui Vivaldi).

Cadru natural sau peisaj, tablou liric ori "personaj" misterios, natura a devenit, de la începutul Modernismului încoace, o temă universală cu un mesaj complex prin formele de expresie, tehnicile și mijloacele artistice ce s-au extins semnificativ. În artele vizuale, fotografia are la bază tehnica instantaneelor iar cromatica ei (în cazul fotografiilor digitale) ca și în pictură, dezvăluie sentimentele artistice.

IPOSTAZE LITERARE ȘI ARTISTICE ALE NATURII

ANA MARIA DUDĂU

CLASA A IX-A F

COORDONATOR, PROF. BULGARU-ZLĂVOG ANA MARIA

Picturile lui Nicolae Grigorescu, Tonitza, Theodor Aman, dezvăluie privitorului emoții puternice și maturitate creatoare . Fie analizată stilistic, fie pur și simplu admirată, în... Săptămâna Verde (și oricând !), natura e un miracol al universului și, incontestabil, atât de benefică pentru sănătate, dezvoltare personală, recreere, divertisment, excursii, fiind susținută, în egală măsură, prin știință (lecțiile noastre la Chimie, Biologie, Geografie etc. sunt argumente clare în acest sens) dar și literatură, cultură și artă. Concluzionând, aș spune, citându-l pe celebrul scriitor Dante Alighieri : "Natura e cel mai mare artist al tuturor timpurilor", " natura e poezia lui Dumnezeu".

Credit - Wikipedia

Credit - Wikipedia

IPOSTAZE LITERARE ȘI ARTISTICE ALE NATURII

ANA MARIA DUDĂU

CLASA A IX-A F

COORDONATOR, PROF. BULGARU-ZLĂVOG ANA MARIA

Poem cu tablouri și cărți

De fiecare dată, când citesc o carte,
Cuvintele toate, parcă, încep să se transforme:
Unele în fluturi, altele în flori,
În tărâmul magic și plin de culori.
Și toată camera, uită-te, se umple
De magie, de tărâmurii nemaivăzute.
Iar eu încep să caut, să găsesc
Multe vietăți parcă din alt univers:
Cai înaripați și fructe plutitoare,
Toate îmi par în vis încântătoare.
Pagină cu pagină, cuvânt cu cuvânt,
Toate, iată, rând pe rând,
Se întorc în tablouri ca un legământ.

GÂNDURI DESPRE RAȚIUNE ȘI IDEALISM

AURELIA MARINA RADU

CLASA A XI-A F

COORDONATOR, PROF. BULGARU-ZLĂVOG ANA MARIA

Manifestări universale, cultural-umaniste, religia și comunicarea s-au corelat, încă din epoca veche, medievală prin viziunea ideală, spirituală, despre lume și viață, la fel precum corpul se leagă de suflet. Dacă admitem că mesajul, principalul factor al comunicării, se transmite și telepatric, fără a fi nevoie de un limbaj autonom, prestabilit, este imposibil ca transmitătorul și receptorul să nu se înțeleagă, să nu se armonizeze, de la gând la faptă, de la acțiune și cuvânt. În primul rând, comunicarea nonverbală și comunicarea paraverbală sunt responsabile pentru înțelegerea naturii intențiilor noastre, fie pozitive, fie negative.

Credit - descopera.ro

Religia este, așadar, un subiect de comunicare în sine, un subiect comun pentru o vastă populație ce alege astfel raportarea la divinitate și ajută la apropierea spirituală între indivizi.

În al doilea rând, în Biblie se spune că „la început a fost Cuvântul”, reliefându-se ideea spiritualizării comunicării cotidiene, vorba fiind sfântă, materializând gândurile noastre simple și aparent banale.

În epoca veche, Umanismul a direcționat toate aceste aspecte în teorii istorico-literare, iar Iluminismul a continuat simbioza/sincretismul dintre știință, cultură și artă, rațiune și idealism.

Faptul că încă din cele mai vechi timpuri lecțiile pentru școală se făceau în biserici iar dascălul era preotul și avea o cultură religioasă liturgică demonstrează că religia și comunicarea au avut ecouri surprinzătoare atât în modernizarea societății, a învățământului, a presei, cât și în conturarea unei noi mentalități creatoare.

DESPRE CĂRȚI, ÎN VIZIUNEA LUI MIRCEA ELIADE

SABINA GEORGIANA LUNGU

CLASA A XI-A F

COORDONATOR, PROF. BULGARU-ZLĂVOG ANA MARIA

In contextul vieții spirituale, cărțile dezvăluie perspective de cunoaștere și înțelegere dincolo de lumea fizică, reliefând repere pentru a găsi un sens și un scop în viață.

Există și alte modalități de a ne dezvolta spiritual și de a ne conecta cu spiritualitatea : experiențele personale, practica meditației și rugăciunea, călătoriile.

Revenind la Mircea Eliade (din opera căruia am citit încă din clasa a IX-a, Romanul adolescentului miop, nuvelele fantastice etc.), amintesc interviul "Un român depune mărturie" în care definește tema condiției scriitorului în societate. Mircea Eliade susține ideea că individul nu poate fi înțeles în afara contextului său social și cultural, argumentând prin faptul că miturile, ritualurile, superstițiile și practicile populare sunt produsul unor comunități și reflectă valorile spirituale, aspirația omului către divinitate, relația cu universul, manifestarea credinței, speranța în fața nesiguranței și a rutinei.

Explorând un text multimodal încadrat într-un context multicultural, am identificat, nu întâmplător, opinia lui Mircea Eliade: "Suntem condamnați să învățăm și să ne trezim la viața spirituală prin cărți"

Cred că acest context este un crez spiritual al scriitorului, privind rolul lecturii. Cărțile oferă, indiscutabil, acces nelimitat, parafrazând un slogan cunoscut despre utilizarea tehnologiei, la cunoștințe, informații, perspective ce ne ajută să înțelegem lumea din jurul nostru și să ne găsim locul, rostul, abilitățile și pasiunile. Cărțile ne pot inspira și motiva să ne dezvoltăm continuu prin creativitate, deschizându-ne noi orizonturi de percepție a realității.

Credit - stiri.tvr.ro

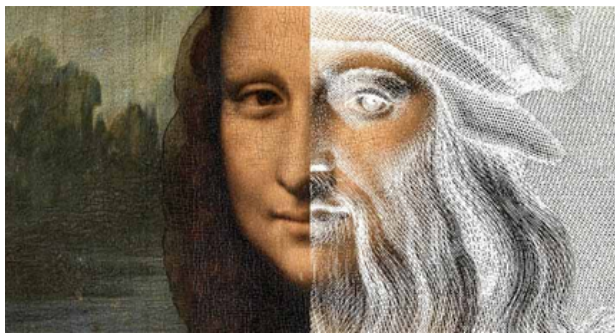
LEONARDO DA VINCI, PORTRET CULTURAL

ANDRONE BOGDAN

CLASA A XI-A B

COORDONATOR, PROF. BULGARU-ZLĂVOG ANA MARIA

1. PICTORUL DE RENUME MONDIAL

Credit - Gazeta de Sud

Credit - Wikipedia

Alături de "Mona Lisa", "Cina cea de taină" (1498) este o valoroasă creație plastică. Este expusă în fosta sală de sport a Bisericii Dominicane Santa Maria delle Grazie" din Milano. Pictura reprezintă scena biblică a Ultimei Cine a lui Iisus alături de ucenicii săi (cum e descrisă și în "Evanghelia după Ioan") și ilustrează prin imagine și culoare reacțiile diferite ale apostolilor săi la aflarea că Iisus va fi trădat de unul dintre ei. În 1980, împreună cu biserica și cu mănăstirea dominicană, opera lui Leonardo da Vinci a fost declarată de către UNESCO patrimoniu al umanității (potrivit Wikipedia.org).

LEONARDO DA VINCI, PORTRET CULTURAL

ANDRONE BOGDAN

CLASA A XI-A B

COORDONATOR, PROF. BULGARU-ZLĂVOG ANA MARIA

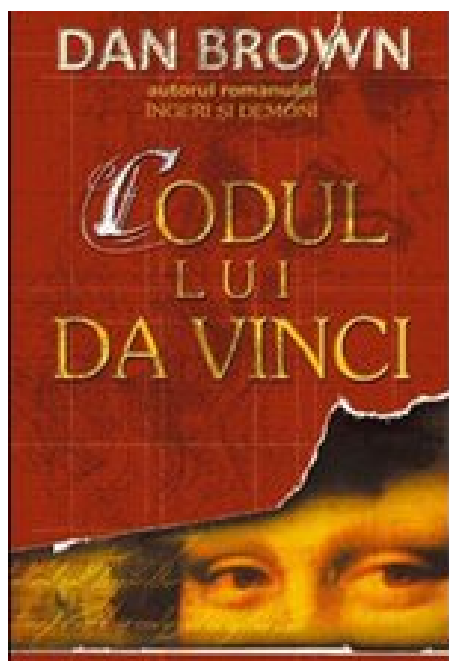
2.PERSONAJ ATIPIC ÎN ROMANUL LUI DAN BROWN

Celebra pictură „Cina cea de taină” e devenit un subiect controversat și adesea dezbătut, odată cu apariția cărții „Codul lui da Vinci”

scris de Dan Brown (în 2003) care abordează din punct de vedere ficțional frenezia unor teorii îndrăznețe, atipice, despre existența unor conspirații și simboluri misterioase precum Sfântul Graal.

Credit - Wikipedia

Credit - Wikipedia

3.SIMBOL INTERCULTURAL ÎN CINEMATOGRAFIE

În ecranizarea cu același titlu, „Codul lui da Vinci” (în regia lui Ron Howard, 2006), pictorul devine un simbol intercultural. Acțiunea e axată asupra modului în care un profesor de la Harvard descoperă intrigile legate de picturile lui da Vinci, după o crimă misterioasă din Muzeul Luvru.

POEMELE CNNB

SILVIU STROE,
CLASA A XI-A F
COORDONATOR, PROF. BULGARU-ZLĂVOG ANA MARIA

DRAGOSTEA

Unii spun ca dragostea
Este de mai multe feluri.
Nu e adevărat.
Dragostea este una și
Indivizibilă.
Este adâncă..
Este delicată..
Este spontană..
Ele nu au nici o valoare
Dacă nu sunt strânse în
Chinga statorniciei

JE T'AIME

Ard ca nenorocitul Notre-Dame
Blestemată de a ta iubire,
Noi nu suntem Heloise si Abelard
Dar tu ești calea mea spre nemurire.

Hugo nu va scrie despre noi un roman,
Și lumea din jur nu-i eden...
Cât m-ar orbi această ceată
Voi continua să strig "Je t'aime

IOANA-ALEXIA COMȘA

CLASA A XI-A A

COORDONATOR, PROF. ADRIANA BOGATU

TROC

Vând și ochi, și vis, și viață
Pentru-n strop de libertate.
Cad bobi fini de demnitate
De pe a mândriei ață

Dau la schimb chiar și speranța
Pentru o noapte de somn lin,
Căci în vias deznădejdi îmi vin
Și-mi îngreunează viața

Nu aveți fix? Nu-i o problemă!
Vă dau eu, ca rest, păcate.
Accept plata și în rate,
Însă, apare o problemă

Pân' la următoarea plată
Mă complac în alte trocuri,
Diavolești, murdare jocuri
Ce nici sufletul nu iartă

Eu stăteam în praf de stele
Ascunsă-n cele celeste
Prin feerii de poveste
Și dans și cântec de iele

Și din lumină îmi zâmbea,
Încrezător în infinit,
Al meu suflet neprihănit
Și viața de-a pururi iubea

Din a minții delicvență
Apar hoți la drumul mare,
Ce răpesc a fiecare
Pic cu pic, independența

Îți contestă toată firea
Și-ți spun că ei „știu mai bine”,
Iau tot ce-i frumos din tine
Și te lasă cu amăgirea

Proastă îndeletnicire...
Mai bine vindeam iubire
Și-mi găseam în viață un loc

De-ar cumpăra-o cineva,
Lumea ar fi o melodie.
Poate aș scrie o rapsodie...
Însă, fug după altceva...

Caut vise îmbătătoare,
După Icar să mă inspir,
Mereu la perfect să aspir...
Poate chiar ajung pe soare!

Iar vin hoții de dreptate,
La cotitură mă pândeau...
Dar nici de-al naibii nu le dau
Stropul meu de libertate!

UN SFÂRȘIT FĂRĂ ÎNCEPUT

Fugeam spre prima mea iubire,
Un sfârșit făr' de început,
Scrisă cu fir de amintire
Pe aripa unui timp pierdut

Treceam punți goale de suflete
În bezna dorului rătăcind,
Dispar în artere secate,
Al meu suflet aprig pângărind

Eu te doream, totuși nu știam
Ce auzeam strigând în noapte;
Abia târziu descopeream
Necondamnabile păcate

Te văd prin ceața de uitare
A gândului pe veci rămas mut,
În ochii tăi găsesc răbdare,
Curaj să iubesc ce n-am avut

Trăiesc din năluci și himere,
Mă-ndrept încet spre neființă,
Împinsă de vechea temere
De-a fi trădată-ntru credință

Trup și suflet eu îți aparțin
Muză diformă a nesfârșirii
Cu ultima suflare mențin
Flacăra antică a iubirii

Și s-a topit totul din mine,
Pierdut în păcatul originar
Al zilelor de ieri, căci mâine
Îmi promit lucruri deșarte, dar...

Cum omul din greșeli (nu)-nvață,
Te voi iubi și-n ală viață...

ELENA-GABRIELA LUNCĂ

CLASA A XI-A F

COORDONATOR, PROF. BULGARU-ZLĂVOG ANA MARIA

ESTI... FILOSOFIE ANTICĂ

Ești poezie albastră pentru sufletul meu,
Filosofie antică în vremuri de condiție inferioară.
Deții cheia Universului în ascensiunea spiritului,
Secret păstrat pentru totdeauna în deșert.
Și te caut precum cavalerii caută Graal-ul.
Mă dedic acestei căutări infinite.
Odată cu biblioteca din Alexandria dispar,
Știința lumii și felul în care ne vedem noi,
Oamenii cu suflet gol, cu arme din cuvinte,
Pierduți de Saturn, acum în epoca de fier,
"Sursă de plâns și operă de violență".
Ești cânt divin ce numai îngerii și demonii știu
A concepe în sufletul meu tulburat,
Piatră de smarald pe fruntea lui Lucifer.
Ești mirarea, începutul ...
Și sub flamura ta voi lupta cu mine și cu lumea,
Cu lógos-ul sufletului meu ...
Atât de profundă îmi este dorința.

LUNCĂ ELENA - GABRIELA

CLASA A XI-A F

COORDONATOR, PROF. BULGARU-ZLĂVOG ANA MARIA

PENE

Dai din aripi încercând să îți iei zborul
Și în mișcarea ta ezitantă,
Mă răvășești, mă sufoci, mă scoți de pe linia de
plutire.
Ce face indiferența umană la propria-i condiție,
sunt mereu întrebată.

Subiectul fiecărei discuții ocazionale,
ajung să fie penele tale și cele ale societății,
felul în care (nu) și le menajează.
Dar ce mai contează empatia în ziua de azi,
când toți sunt preocupați de penele lor ?

Și în loc să le folosească,
să zboare grațios,
le transformă în angarale.
Suntem depășiți de pene fără rost!

IOANA COMȘA & FILOTI OCTAVIAN
CLASA A XI-A A
COORDONATOR, PROF. ADRIANA BOGATU

EL ȘI EA (IDILA)

Și mi-am promis că o să plec și că n-o să mă mai întorc
Dar nu mă țin de promisiuni și deja îmi este dor
Un ultim strop de iubire din sufletul secăt să storc
Vreau să zbor spre acel loc unde visele nu mor

Fiecare pas făcut îmi readuce un ecou
Cu vocea ta vorbind de bine când de fapt e atât de rău
Și-n a nopții alba taină să-ți fiu al tău erou
Să-mi salvez dulcele zâmbet din al patimilor hău

Ar fi putut să fie altfel și cumva să o dau la schimb
Nu te-aș minți dacă ți-aș spune "Îmi pare rău că te-am rănit"
Unde-aș mai putea eu oare tot amarul să mi-l plimb
Poate doar în micul parc unde întâi ne-am întâlnit

Încă mă mint, dar vocea inimii-mi spune "du-te"
Pot să fug oriunde, însă nu mă pot ascunde
Te tot caut nebunește printre povești de mult trecute
Să-ți dau un ultim sărut, măcar pentru câteva secunde

Aș da orice ca să te pot uita odată
Dar te port la mine-n minte și pe viață ești memorată
Și-ntro bună zi de-ar fi să iubești o altă fată
Doar cu o privire, ca și mine, va și veșnic fermecată

Erai mult prea frumoasă, iară eu în agonie
Mă duc în iad, iubito, că te-am îngropat de vie
Spui că m-ai îngropat? Vai, ce dulce ironie
Când a noastră iubire a fost a diavolului simfonie

Iau cele mai proaste decizii
Și nu ești aici, n-are cin' să mă certe
Sunt atât de singur, sunt atât de singur
M-am săturat de ipocrizii
Dar am și greșit, n-are cin' să mă ierte
Nu ai de ce să te simți singur, ne revedem în iad, băiete, te asigur

CEA MAI FERICITĂ ZI

Coșmarul intitulat drept vis mă tot bântuie
Totuși, el a reușit cu tărie să-mi scânteie
Probabil, mult mai bine zis, să-mi schițeze
O noapte ce pot spune drag că(-mi) e de poveste

Visul avea la bază propria-mi înmormântare
Poate vă întrebați, "cum ai reușit tu oare?"
Răspunsu-i ținut ascuns, printre celule de răcoare
Cu toate acestea, vă asigur, nu-i vorba de vreo
mutilare

Visul îmi părea ciudat, eu stând nemișcat
Parcă uimit de ce tocmai s-a întâmplat
Pe propria-mi piatră funerară să scrie "Decedat"
Uitând parcă de faptul că-s ușor de uitat

Ce este și mai neobișnuit, doar 6 oameni au venit
Mama parcă-mi plângea, de neoprit
Tata, care stătea acolo parcă răstignit
Și prietenului meu, îi vedeam cum lumea parcă i s-a
sucit

Toată lumea la costum, parcă eram în mafie
Cu toate acestea, toți plângeau, parcă-mi scufundau
o corabie
Să-mi crez acest vis, sună a nebunie
Cu toate acestea, simt cum viața-mi e pustie

ȘI ÎNGERII PLÂNG

Și-n vălul caleștilor moderne
Eu îmi plimb sorocul;
Un miros înțepător s-așterne,
În calea lor îmi arunc chiștocul.

Dar măresc pasul
Și-alerg fără țintă;
Mi-am pierdut compasul,
Mă uit în jur, văd doar o chintă.

Un sublim parfum finuț
Îl simt și mă opresc;
Îl știu sigur, aș da orice bănuț
Purtătoarea să-i zăresc.

Dar stau și stau,
Și-n ochi nimic nu-mi străluce;
Doar zecile de chinte persistau
La a drumurilor răscruce.

Observ un copac dezgolit
În auriu purtat;
Îl bate vântul domolit,
De orice veșmânt l-a dezertat.

Din el o ramură se smulge
Și ușor de pământ se-ndoaie,
Parcă vrea ceva să-mi divulge
Printre a chintelor șiroaie.

Cu fiecare pas pe care-l săvârșesc,
Vântul se-năsprește,
Obraji-mi se-nroșesc,
Dar văd ceva ce licărește.

Stropii cerului printre calești dansează,
Eu dansez cu ei agale;
Printre chintele ce se dispersează
În ritmuri inegale.

Și-n zare o zăresc
Printre a norilor perle,
În jurul ei, trandafirii înfloresc
Ce dansează pe cântul unei mierle.
Și-n vălul caleștilor moderne
Eu îmi plimb sorocul;
Un miros înțepător s-așterne,
În calea lor îmi arunc chiștocul.

Dar măresc pasul
Și-alerg fără țintă;
Mi-am pierdut compasul,
Mă uit în jur, văd doar o chintă.

Un sublim parfum finuț
Îl simt și mă opresc;
Îl știu sigur, aș da orice bănuț
Purtătoarea să-i zăresc.

Dar stau și stau,
Și-n ochi nimic nu-mi străluce;
Doar zecile de chinte persistau
La a drumurilor răscruce.

Observ un copac dezgolit
În auriu purtat;
Îl bate vântul domolit,
De orice veșmânt l-a dezertat.

Din el o ramură se smulge
Și ușor de pământ se-ndoaie,
Parcă vrea ceva să-mi divulge
Printre a chintelor șiroaie.

Cu fiecare pas pe care-l săvârșesc,
Vântul se-năsprește,
Obraji-mi se-nroșesc,
Dar văd ceva ce licărește.

Stropii cerului printre calești dansează,
Eu dansez cu ei agale;
Printre chintele ce se dispersează
În ritmuri inegale.

Și-n zare o zăresc
Printre a norilor perle,
În jurul ei, trandafirii înfloresc
Ce dansează pe cântul unei mierle.z

Și printre spini, drum îmi croiesc
Și la piept o strâng cu tandrețe
Și ochii ei în umăr îmi șoptesc
Taine ale istovitoarei tinerețe.

"Totul e ok, sunt aici" ușor le murmur,
Simt de parcă și un zmeu aș învinge
Chiar dacă și la umbre tremur;
Pe culmile obrazilor, o picătură-i se prelinge.
Nici n-am observat,
Nu mai suflă vântul,
Soarele nu mai e rezervat,
Parcă și copacul și-a revendicat veșmântul.

Ea îmi dă un sens, o esență,
Eu îi ofer bătăile din piept;
Reprezintă un motiv de existență,
Transcendă flacăra pasiunii dincolo de concept.

N-o să las nimic să te doboare
Și universul de s-o stinge;
Am să mă prefac în soare,
Voi arde tot ce te atinge.

SECȚIUNEA PROFESORILOR

MISCELLANEA. CULTURĂ ȘI PERSONALITĂȚI LOCALE

ANTIM ANGELESCU : PSIHOLOGIA RELIGIOASĂ, UN
POSTULAT AL ÎNVĂȚĂMÂNTULUI
ANA-MARIA BULGARU-ZLĂVOG

Personalitate importantă din sfera didactică și cultural-religioasă a anilor 30-40 ai secolului al XX-lea, Antim Angelescu (născut Anton) a contribuit esențial la dezvoltarea și promovarea vieții spirituale a Brăilei interbelice, fără a avea neapărat, cu acest scop, o datorie morală generată din starea de spirit de a se fi născut pe aceste plaiuri de poveste. Provenind dintr-o familie de preot, din Moșeștii Vechi, județul Buzău, și-a pus în valoare în mod creativ sobrietatea gândirii, devenită, în mod deloc surprinzător, har preoțesc, model pedagogic și ecumenic.

De Brăila l-a legat spiritual, indestructibil, activitatea de preot de parohie desfășurată la Bisericile "Sfântul Ilie" (1920-1921) și "Sfinții Apostoli Petru și Pavel" (1921-1942), dar și cariera didactică, fiind profesor de Religie la Liceul "Nicolae Bălcescu" (1923-1942), precum și activitatea misionară, fiind misionar eparhial, membru în Adunarea Eparhială (1932-1942), președinte al Asociației Clerului – secția Brăila (1932-1942) și redactor al gazetei "Viața Creștină" din Brăila (1932-1936), scriind în acest sens peste o sută de articole și mai multe cărți și broșuri. La Brăila publică volumele "Un an printre protestanți" (1927) și "Biserica și sectele" (1928).

Antim Angelescu a studiat la Seminarele "Nifon" din Buzău și "Central" din Capitală, apoi la Facultatea de Teologie din București (1915 - 1919), urmând specializare la Montpellier, Franța- Facultatea de Teologie liberă Protestantă. În 1939 obține doctoratul cu teza "Psihologia religioasă a copilului și a adolescentului, cu aplicații în învățământul religios", lucrare publicată în același an la Brăila, la Atelierele tipografice "Presa" și reeditată de Arhiepiscopia Dunării de Jos în 2013, cu sprijinul și binecuvântarea Înalt Prea Sfințitului dr. Casian Crăciun, arhiepiscopul Dunării de Jos.

MISCELLANEA. CULTURĂ ȘI PERSONALITĂȚI LOCALE

În opinia Domniei Sale, cartea “surprinde prin actualitatea concluziilor sale, atât ca teolog, cât și ca dascăl, dar și ca bun psiholog, în privința evidențierii raportului dintre religie și știință, dintre pedagogie și psihologie”.

Psihologia religioasă, percepută drept o nouă psihologie experimentală, o știință naturală, de sorginte rațională sau filosofică, rămâne, în consecință, atât un postulat al învățământului, cât și o cale de evoluție întrucât, “observația și metoda experimentală bazate pe date psihologice au căpătat o extindere atât de mare” în plan universal și personal. Menționăm ca argumente, în special, studiile intitulate “Religia ca necesitate psihologică”, “Viața psihică după concepția vechii psihologii”, “A doua copilărie”, “Religia și științele naturale”, “Astronomia și religia”, “Religia și studiile referitoare la om”, “Omul în ansamblul elementelor sale fizice și spirituale.

Pentru că rămăsese văduv, îngrijindu-se personal de creșterea și educația celor trei copii, cunoscut fiind pentru apreciabila și nobila activitate pastoral-misionară, în 1944 Antim Angelescu devine episcop al Buzăului, păstorind până în 1979, când s-a retras. În 1948 a fost unul dintre episcopii care a inițiat catehizarea copiilor în biserici, acțiune sistată brutal de autoritățile comuniste. Nu întâmplător, a fost ales episcopul care a interpretat rolul de arhieru în scena încoronării lui Mihai Viteazul din filmul "Unirea" (regia: Sergiu Nicolaescu).

MANIFESTAREA PSIHOLAGICĂ A TRĂIRII RELIGIOASE

Trăirea religioasă este o stare de spirit ce educă, echilibrează, armonizează ființa umană cu puterile cerești, cu frumusețea desăvârșită a naturii, cu rezonanța universului. Trăirea religioasă are, pe de altă parte, manifestări psihologice pentru cine dorește o cale de evoluție și împăcare cu sine, cu lumea văzută și nevăzută de lângă noi. De aici, delimitările multiple: material-imaterial, organic-anorganic, natural-artificial, spirit și trup etc. Mircea Eliade vorbea despre sacru și profan, ș.a.m.d.

În Brăila anilor interbelici, Antim Angelescu, ca preot misionar și profesor de religie, a avut un rol fundamental în susținerea ideii privind caracterul psihologic al învățământului. Ideea în sine a devenit un crez spiritual, un postulat al pedagogiei moderne : “Unul dintre postulatele învățământului este, în genere, acela de a fi psihologic-spunea Antim Angelescu. De aceea, observația și metoda experimentală bazate pe date psihologice au căpătat o extindere atât de mare. Tot ceea ce nu este experimental din punct de vedere psihologic este privit cu îndoială, dacă nu chiar cu neîncredere.”

În studiul “Religia ca necesitate psihologică”, inclus în volumul “Psihologia religioasă a copilului și adolescentului, cu aplicații în învățământul religios” (1939- ediția I, teză de doctorat, 2013- ediția a II-a, Editura Arhiepiscopiei Dunării de Jos Galați), Antim Angelescu descrie ființa umană ca fiind un univers de lumină atâta timp cât aspiră spre infinit, spre dumnezeire. Trăirea sentimentului religios nu reprezintă doar o ipostază intelectuală ori volițională, ci o simbioză a cauzei și a efectului ce a generat această stare de spirit.

MANIFESTAREA PSIHOLAGICĂ A TRĂIRII RELIGIOASE

De aceea, manifestarea psihologică a trăirii religioase este, în viziunea lui Antim Angelescu, o pledoarie pentru definirea, înțelegerea, acceptarea sufletului drept un “sistem psihic uman” prin care se realizează trecerea, oglindirea sensibilului în inteligibil, cu toate reacțiile senzitive și afective.

Universul material și spiritual care oferă această covârșitoare deschidere spre noi înșine este învățământul, cu valorile sale intrinseci: școala românească, instruirea umanistă, filologică, științifică, pedagogică, artistică, militară, sportivă, teologică (vocațională prin excelență), tehnică, tehnologică etc. Prin toate aceste “manifestări psihologice” se evidențiază acțiunea divinității în lume ca realitate obiectivă, în timp ce revelația transcendenței e mai degrabă o experiență subiectiv-religioasă.

“Numai religia subiectivă unită cu cea obiectivă ne dau specificul religios” – spunea Antim Angelescu.

În lumea școlii, astăzi, se impune mai mult ca altădată, abordarea, receptarea, valorificarea interdisciplinară a informației de specialitate însușite de copii și adolescenți, pentru ca astfel să se structureze în mentalitatea lor o viziune clară despre lume și viață, prin sisteme de gândire bine definite, simțire și voință, reflecție, analize și sinteze ce pornesc de la particularitățile lumii lor obiective (acțiuni voluntare, plauzibile, motivante) și subiective (dorințe, aspirații, idealuri).

SECȚIUNEA PROFESORILOR

CĂLĂTORIND PRIN TIMP CU SFÂNTUL NICOLAE

PROF. GRECU FLORIN

Când se pun bazele unei instituții de învățământ, energiile începutului sunt animate de o mulțime de idealuri, prin care sunt creionate personalitățile profesorilor și ale elevilor ce pășesc, se formează și merg mai departe în învățământul superior și în viața.

De cele mai multe ori, idealul educational al unei unități de învățământ este personalizat de ilustre figuri umane, care se prezintă ca modele și mijlocitori. În cazul Colegiului Național Nicolae Bălcescu modelele sunt: istoricul, scriitorul și revoluționarul roman Nicolae Bălcescu și Sfântul Nicolae episcopul Mirelor Lichiei (ocrotitorul orașului Braila).

Având o astfel de emblema și un astfel de ideal, Colegiul este pregătit pentru călătoria pe marea acestei vieți.

Ne vom apleca asupra unui episod din viața Sfântului Nicolae. Am ales acest episod, deoarece este ilustrativ pentru modul concret de existența a Colegiului.

În cursul existenței sale, Biserica ortodoxă s-a confruntat cu mulți vrăjmași care cautau să o deturneze sau să o desființeze. Pentru a contracara, Biserica aduna reprezentanții bisericilor de pretutindeni în cadrul Sinoadelor ecumenice. Acolo, inspirați de Duhul Sfânt, precizează dogmele bisericesti (adevărurile de credință revelate) și stabilesc normele bisericii (canoanele).

La Sinodul I ecumenic de la Niceea din 325, organizat pentru a combate erezia lui Arie (prin care nega divinitatea Mântuitorului Iisus Hristos, reducându-l la un simplu om, cu anumite puteri). Pentru a înțelege în ce constă erezia vom translați către o analogie cu Colegiul: idealul educational de construire a persoanei pe baza de vocație, cu o dorință de cunoaștere universală, cu ideal superior de viață și principii morale este deturnat într-un om axat doar pe nevoile materiale imediate. Omul nu mai este persoana, ci individ, nu mai este un nume, ci un număr, nu mai este persoana socială, ci mijloc de producție.

CĂLĂTORIND PRIN TIMP CU SFÂNTUL NICOLAE

PROF. GRECU FLORIN

În timpul discuțiilor pe argumente, Arie nemaiavând răspunsuri, apelează la jigniri la adresa Bisericii și lui Dumnezeu. Pentru acest lucru, Sfântul Nicolae îi da o palma și îi închide gura blasfemiatoare. Făcând un gest considerat neortodox, adunarea episcopilor îl scoate din demnitatea de episcop, luându-i omoforul și Sfânta Evanghelie și e trimis în temniță.

Sfântul Nicolae primește această răstignire cu liniște și continuă să se roage în celulă. Deodată, într-o lumină nematerială, necreată și dumnezeiască, apare Mântuitorul și Maica Domnului, care îi redau însemnele episcopiei: omoforul și Sfânta Evanghelie. Dimineața temnicerii merg la Sfântul Împărat Constantin și îi relatează cele întâmplate. Ca urmare Sfântul Nicolae este repus în demnitate, înțelegând toți ca lucrul s-a făcut prin intervenție divină.

Ne întrebam firesc: ce legătură are cu Colegiul Național "Nicolae Bălcescu"? Are, deoarece când un om, o instituție, un oraș sau o țară primesc un ocrotitor spiritual, drumurile lor se împletesc cu viața și personalitatea Sfântului. Ocrotitorul spiritual inspiră, conduce și întărește în călătoria pe drumul vieții.

În cadrul general vedem cum învățământul actual este răstignit și stigmatizat, lovit de multe ori în baza materială și spirituală. Și cu cât o școală e mai în vârf, cu atât "vanturile" sunt mai puternice.

Realitatea arată că, în cursul timpului, au existat multe atacuri fie la adresa colectivului profesoral, fie la adresa elevilor colegiului. Și la aceste atacuri s-a răspuns cu o "palmă spirituală, reprezentată de rezultate colegiului, care l-au plasat în topul național: un colectiv profesoral bine pregătit, elevi capabili de studiu individual cu o gamă largă de preocupări și cu multe premii, o selecție a elevilor în cursul anilor de studiu bazată pe vocație și valoare și nu în ultimul rând o puternică implicare a părinților în susținerea colegiului.

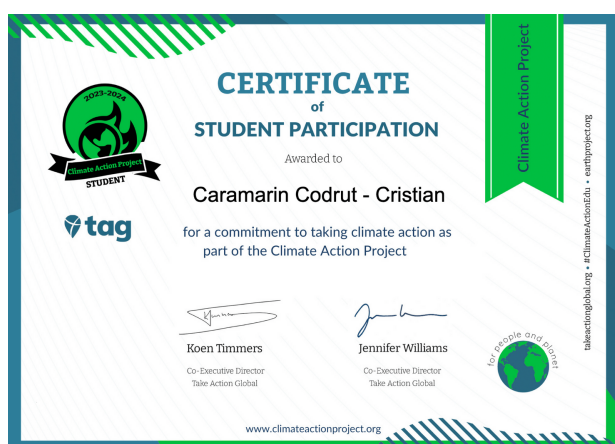
Și astfel, precum în cazul Sfântului Nicolae, colegiul primește însemnele unei unități de învățământ de elita în "Soborul" colegiilor de top din țară și din lume, devenind prin absolvenți un ambasador al învățământului românesc în lume.

CLIMATE ACTION PROJECT

PROF. COORDONATORI: CÎNEANU MARIANA DOINA,
STROE AURELIA, MAZÂLU OVIDIU, DIRECTOR PETRESCU SILVIA

“Proiectul de acțiune climatică” are ca scop explorarea de către elevi a schimbărilor climatice și împărtășirea descoperirilor lor prin videoclipuri și activități săptămânale. Proiectul vizează abilități importante precum creativitatea, empatia, rezolvarea problemelor din lumea reală, colaborarea și gândirea critică.

Prin vizionarea videoclipurilor colegilor, învățarea devine mai autentică. Elevii vor interacționa online live cu experți de renume mondial care vor împărtăși din expertiza în timpul webinarilor și vor putea explica schimbările climatice.

ROLUL HORMONILOR STEROIZI ÎN DEZVOLTAREA CREIERULUI ȘI PROCESAREA VIZUOSPAȚIALĂ LA ADOLESCENȚI

PROF. DR. CRISTIAN GURZU

Unul dintre cele mai importante obiective în dezvoltarea neuroștiințelor cognitive este acela de a realiza conexiuni între schimbările în procesele cognitive și procesele de maturizare ale creierului. Studiile pe animale au fost foarte utile în explicarea legăturilor dintre schimbările creierului în timpul dezvoltării sale, în relație cu cunoașterea. Un bun exemplu îl reprezintă studiul memoriei spațiale în relație cu dezvoltarea hipocampului.

Cercetările de laborator au demonstrat că în primele 19 zile de viață, puii de șoarece nu sunt capabili de a găsi platforma ascunsă a labirintului cu apă Morris. În schimb, la vârsta de 21 de zile, aceștia pot rezolva cu succes această sarcină. În structura hipocampului, s-au descoperit densități mari ale receptorilor pentru hormonii steroizi sau hormonii sexuali, sugerând o posibilă legătură între aceștia și dezvoltarea hipocampului.

Adolescența este recunoscută ca o perioadă majoră și dinamică în dezvoltarea neurologică, în timpul căreia circuitele neuronale ale comportamentului sunt remodelate și rafinate. Chiar dacă un copil de 5 ani are un creier ce este dezvoltat în proporție de 90%, tot vor avea loc remodelări semnificative. Acest concept a apărut în studiile umane dar și pe animale, susținând că o mare parte din procesele de dezvoltare ce apar în perioada perinatală, (în apropierea nașterii) a dezvoltării creierului, sunt recapitulate în timpul adolescenței.

ROLUL HORMONILOR STEROIZI ÎN DEZVOLTAREA CREIERULUI ȘI PROCESAREA VIZUOSPAȚIALĂ LA ADOLESCENȚI

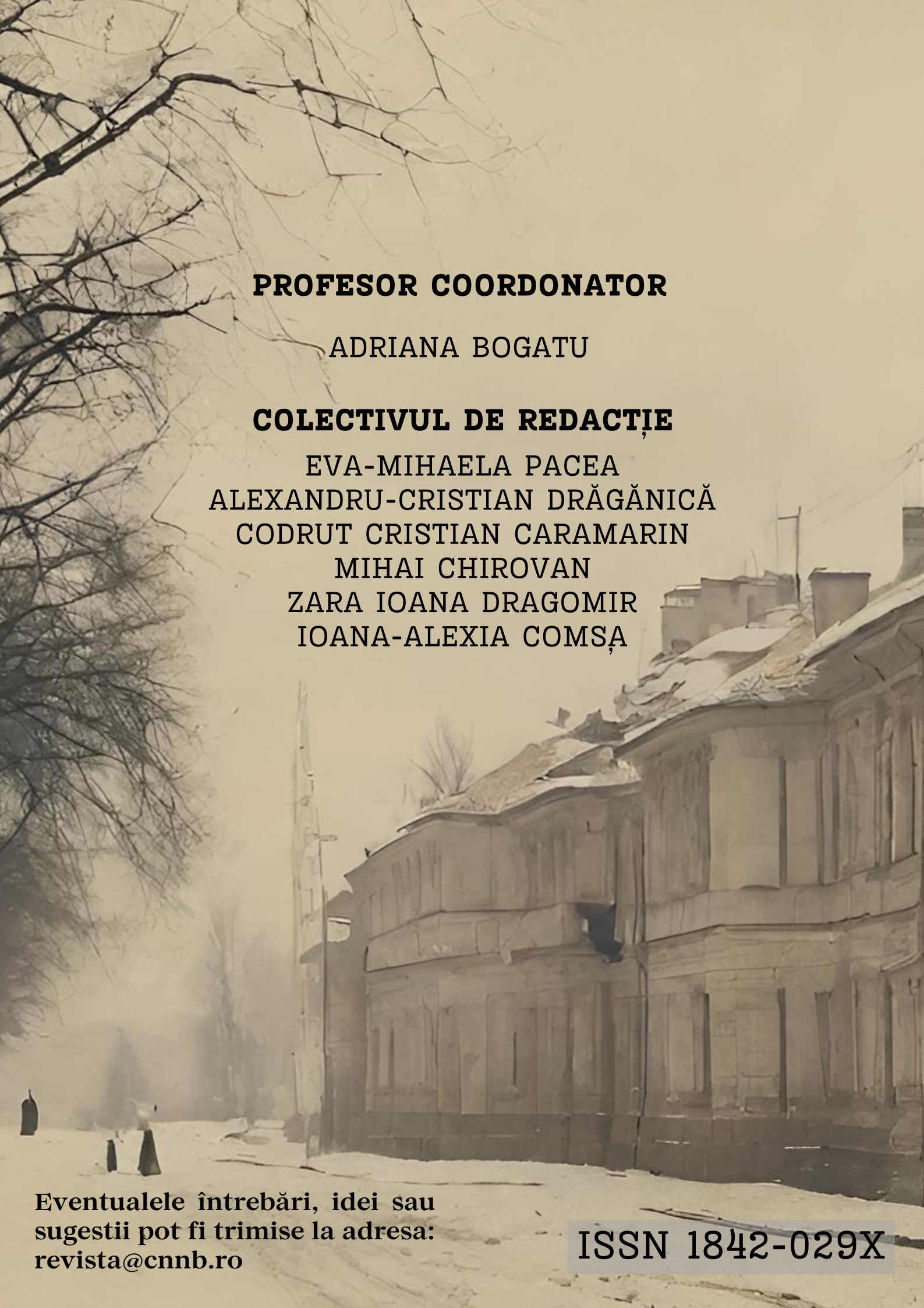
PROF. DR. CRISTIAN GURZU

Comparativ cu activarea circuitelor neurale de către hormoni, nu se cunosc prea multe despre circuitele dependente de hormonii steroizi, ce ar afecta perioada adolescentă a unui individ.

Se presupune că ar fi multe asemănări cu procesele implicate în diferențierea sexuală în timpul dezvoltării neurale timpurii, cum ar fi reglarea procesului de moarte celulară și supraviețuirea lor, densitatea sinaptică cât și conectivitatea dintre neuroni.

În faza adolescentă de organizare, remodelarea circuitelor neurale bazate pe hormonii steroizi determină schimbări ireversibile ale creierului, ce provoacă reacții de comportament adult la hormoni sau stimuli senzoriali și îmbunătățește abilitățile cognitive cum ar fi atenția, abilitatea de a învăța și memoria, raționamentul și procesarea vizuospațială, ca răspunsuri adaptative la mediul înconjurător și interacțiunea socială. Schimbările organizaționale în creierul adolescent sub acțiunea hormonilor, poate evolua într-o manieră progresivă, pentru a răspunde de la stimuli simpli la stimuli complecși, în același timp.

Astfel, traiectoria dezvoltării cognitive urmează cursul de dezvoltare al creierului, de la percepția vizuală și memoria spațială la procesarea vizuospațială și asocierea semantică dintre informațiile vizuale și alte categorii abstracte.

PROFESOR COORDONATOR

ADRIANA BOGATU

COLECTIVUL DE REDACTIE

EVA-MIHAELA PACEA
ALEXANDRU-CRISTIAN DRĂGĂNICĂ
CODRUT CRISTIAN CARAMARIN
MIHAI CHIROVAN
ZARA IOANA DRAGOMIR
IOANA-ALEXIA COMȘA

Eventualele întrebări, idei sau
sugestii pot fi trimise la adresa:
revista@cnnb.ro

ISSN 1842-029X